

Liška je ¹ od dětství
 mě oblíbená téma a nikdy
 se mi nesyčerpá skuteč-
 ně nasyčerpá. Je to
 šablona se podobou a
 já do ní vkládám různé
 otuče, různé charaktery.
 A je to moje značka,
 můj tag.
 V letech 1954-63 jsem
 namaloval, namaloval 700
 lišek, všechny běží z
 leva do prava, chtěl jsem
 být v dětství myslivcem.
 Dnes moje lišky stojí,
 přemýšlejí a jsou
 opakovaně se každým

U podstatě ^{je} pořad stejný.
 Toto kataloničské
 opakování mě baví.
 Lišky jsou příběhy,
 bajka, comic,
 mají sexuální náboj a
 jsou především
 libivé. Líbí se
 dětem, ale i v odbohu
 veřejnosti vznikl
 návor, že již mám
 dětem malovat jen
 lišky. Moje liška se
 jmenuje Miloš.
 Byl to poslední obyvatel
 domku v Brně-Obřanech,
 kde bydlím. ② Václav
 Stratil

"Since my childhood the fox has been my favourite topic, and I have never got tired of it. It is a template from fairy tales, onto which I feed various flavours and various characters. And it is my sign, my tag. In the years 1954-63 I drew or painted 700 foxes, all running from left to right, and as a child I wanted to be a hunter. Today my foxes stand, think and are a repeated tag. Basically they are always the same. I enjoy this catatonic repetition. The fox is a fairy tale, a fable, a comic, they are sexually charged and are above all attractive. Children like them, but the idea arose among the specialist public that I should now paint only foxes. My fox is called Miloš. He was the last inhabitant of the house in Brno - Obřany where I live."

Václav Stratil

Václav Stratil, Liška, olej na plátně, 2004

Václav Stratil, Lišky, pohled do instalace, Karaoke....., OGV v Jihlavě

